

градъ-тъ: и братъ ми, той ми заръча *да ся намѣрихъ*: сега прочее, ако съмъ намѣрилъ благодать прѣдъ очи-тъ ти, остави мя, молихъ, да идъ, и да видихъ братия-та си. За това не дойде на царекъ-тъ тръпезъ.

- 30 Тогазъ ся распали гнѣвъ-тъ на Саула вързъ Ионаана, и рече му: Сыне развращенный и отетънный, не знаехъ ли че ты си избралъ Исеевъ-тъ сынъ за срамъ на тебе,
- 31 и за срамъ на майчинъ-тъ ти голотъ? Защото до дѣто Исеевъ-тъ сынъ живѣе на земь-тъ, ни ты, ни царство-то ти не ще ся утвърди. Сега прочее прати та го доведи при мене, защото негрѣмно ще умре. И отговори Ионаанъ на бащъ си Саула, та му рече: "Защо да ся умъртви?"
- 32 що е сторилъ? А ^фСаулъ хвърли копие-то на него, за да го удари: "тогазъ позна Ионаанъ, че бѣше рѣшено отъ бащъ му да умъртви Давида. И станъ Ионаанъ отъ тръпезъ-тъ разяренъ отъ гнѣвъ и не яде хлѣбъ второй-тъ день на мѣсець-тъ; защото бѣше оскърбенъ за Давида, понеже го обесчести баща му.
- 33 И на утринъ-тъ излѣзе Ионаанъ на поле-то въ врѣме-то което бѣхъ опрѣдѣлили съ Давида, и имаше съсъ себе си едно малко момче. И рече на момче-то си: Тичай, намѣри стрѣлы-тъ, които азъ стрѣляхъ. И като тичаше момче-то, той устрѣли стрѣлъ-тъ по нататакъ отъ него.
- 34 И като дойде момче-то на мѣсто-то на стрѣлъ-тъ, който бѣше Ионаанъ устрѣлилъ, выкнъ Ионаанъ вслѣдъ момче-то и рече: Не е ли стрѣла-та по нататакъ отъ тебе? И выкнъ Ионаанъ вслѣдъ момче-то: Скоро, прибръжай, не стой. И събра Ионааново-то момче стрѣлы-тъ, и дойде при господаря си. Но момче-то не знаеше нищо: само Ионаанъ и Давидъ знаехъ работъ-тъ. И даде Ионаанъ оржжия-та си на момче-то което бѣше съ него, и рече му: Иди, занесъ *си* въ градъ-тъ.
- 35 А когато отиде момче-то станъ Давидъ отъ южнъ-тъ странъ, та паднъ на лице-то си на земь-тъ, и поклони ся три пакти: и цѣловахъ ся единъ другъ, и плакахъ и двамъ-та; но Давидъ твърдѣ много. И рече Ионаанъ Давиду: "Иди съ миромъ, както ся заклѣхмы ный двамъ въ име-то Господне, и рекохмы: Господи нека е между мене и тебе, и между мое-то сѣме и твое-то сѣме въ вѣкъ! И станъ та отиде: а Ионаанъ влѣзе въ градъ-тъ.

ГЛАВА 21.

- 1 И дойде Давидъ въ Нобъ, при ^аАхимелеха священника: и ^бАхимелехъ съ трепеще посрѣщнъ Давида, и рече му: Защо си ты самъ, и нѣма никой съ тебе? И рече Давидъ на Ахимелеха священника: Царъ-тъ ми заповѣда една работъ, и рече ми: Нека не знае никой за тѣзи работъ за който ты азъ испращамъ, нито що ти съмъ заповѣдалъ: и опрѣдѣлихъ на рабы-тъ едикое и едикое мѣсто. И сега що имашъ подъ рѣккъ? дай ми петъ хлѣба въ рѣккъ, или каквото ся намира.
- 2 И отговори священникъ-тъ Давиду, и рече: Нѣмамъ подъ рѣккъ ни единъ общъ хлѣбъ, но има ^восвященни хлѣбове; ^гако момци-тъ сж ся упазили *чисти* поне отъ жены. И отговори Давидъ на священника, и рече му: Ей, жены-тъ сж далечъ отъ насъ въ тѣзи три дни, отъ когато съмъ излѣзълъ, и ^дсъсѣди-тъ на момци-тъ сж чисти: и тойзи *хлѣбъ* е нѣкакъ общъ, и още понеже днесъ има *другъ* освященъ
- 3 ^евъ съсѣдъ-тъ. ^жИ тѣй даде му священникъ-тъ святы-тъ *хлѣбове*: защото нѣмаше тамъ хлѣбъ, освѣнъ хлѣбове-тъ на прѣдложение-то, ^зкойто бѣхъ дигнѣти отъ прѣдъ Господа, за да положатъ топлы хлѣбове въ който день ся дигнѣхъ
- 4 онѣзи. И имаше тамъ единъ человекъ отъ Сауловы-тъ рабы, задържанъ прѣзъ онзи день прѣдъ Господа; и име-то му ^иДоикъ, Едоманинъ, начальникъ на Сауловы-тъ овчари. И рече Давидъ Ахимелеху: А нѣмашъ ли тукъ подъ рѣккъ нѣкое копие, или мечъ? защото нито мечъ-тъ си, нито оржжия-та си зѣхъ въ рѣккъ-тъ си, понеже царска-та работа бѣше принудителна. И рече священникъ-тъ: Мечъ-тъ на Голиаѳа Филистимца, которого ты порази ^квъ долъ-тъ Илъ, ^лего, обвить е въ дрежъ задъ ефодъ-тъ: ако искашь да го земешъ земли ^мго: защото тукъ нѣма другъ освѣнъ него. И рече Давидъ: Нѣма другъ като него: дай ми го.
- 5 И станъ Давидъ, та побѣгна въ онзи день отъ лице-то на Саула, и отиде при
- 6 Анхуса Геескый-тъ царь. И ^нрекохъ Анхусови-тъ раби нему: Не е ли тойзи Давидъ царь на мѣсто-то? не е ли *той*, комуто взаимно прѣхъжъ въ ликованя-та, и говорѣхъ: "Саулъ порази тысящы-тъ си, а Давидъ тмы-тъ си?" И ^отури Давидъ тѣзи думы въ срдце-то си, и уплаши ся
- 7 много отъ Анхуса Геескый-тъ царь. И измѣни образъ-тъ си прѣдъ тѣхъ, и ^ппристори ся въ лудъ между рѣцѣ-тъ имъ, и

^а Гл. 19; 5. Мат. 27; 28.

Лук. 23; 22.

^б Гл. 18; 11.

^в Ст. 7.

^г Гл. 1; 17.

^а Гл. 14; 3. Марк. 2; 26.

^б Гл. 16; 4.

^в Исх. 25; 30. Лев. 24; 5.

Мат. 12; 4.

^г Исх. 19; 15. Зах. 7; 3.

^д 1 Сол. 4; 4.

^е Лев. 8; 26.

^ж Мат. 12; 3. 4. Марк. 2; 25.

^з Лук. 6; 3. 4.

^и Лев. 24; 8. 9.

^к Гл. 22; 9. Псал. 52; надписъ-тъ.

^л Гл. 17; 2. 50.

^м Вижъ Гл. 31; 10.

^н Псал. 56; надписъ-тъ.

^о Гл. 18; 7. 29; 5.

^п Лук. 2; 19.

^р Псал. 34; надписъ-тъ.